

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 7
- ตอนที่ 2 การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน เสนอในตารางที่ 8-10
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 11-15
- ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 16
- ตอนที่ 5 กลุ่มตัวแปรพยากรณ์ และสมการพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน เสนอในตารางที่ 17-20

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตัวแปรพยากรณ์

- ED = ระดับการศึกษา
- TPRO = ประสบการณ์ในวิชาชีพ
- TPOS = ประสบการณ์ในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย
- TAD = การอบรมด้านการบริหาร
- POSP = พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง
- PERP = พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล
- PCOH = การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ

ในกรณีที่เสนอสมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน ผู้วิจัยใช้ตัว Z นำหน้าสัญลักษณ์

ตัวแปรเกณฑ์

CRD = การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์

CRP = การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ

สัญลักษณ์ทางสถิติ

$\bar{x}$ = คะแนนเฉลี่ย

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนตัวอย่างในกลุ่ม

t = ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 ชุด

F = ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

= ค่าอัตราส่วน เอฟที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์

r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

R = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R^2 = ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

R^2 Change = ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว

a = ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

b = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

B = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$S.E_b$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b

$S.E_{est}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

Y' = การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานในรูปคะแนนดิบ

Z' = การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร
 ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์
 ในวิชาชีพ ประสบการณ์ในตำแหน่ง และการอบรมด้านการบริหาร

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	50	25.8
ปริญญาตรี	138	71.1
สูงกว่าปริญญาตรี	6	3.1
2. ประสบการณ์ในวิชาชีพ		
1 - 5 ปี	1	0.5
6 -10 ปี	18	9.3
11 -15 ปี	42	21.6
16 -20 ปี	84	43.3
มากกว่า 20 ปี	49	25.3
3. ประสบการณ์ในตำแหน่ง		
1 - 5 ปี	64	33.0
6 -10 ปี	57	29.4
11 -15 ปี	43	22.2
16 -20 ปี	20	10.3
มากกว่า 20 ปี	10	5.1
4. การอบรมด้านการบริหาร		
เคยอบรม	106	54.6
ไม่เคยอบรม	88	45.4

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ตัวอย่างประชากรจำนวนสูงสุดคือร้อยละ 71.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในวิชาชีพ 16-20 ปีเป็นจำนวนสูงสุดคือ ร้อยละ 43.3 รองลงมา มีประสบการณ์ในวิชาชีพมากกว่า 20 ปี กับ 11-15 ปี เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 25.3 และ 21.6 ตามลำดับ ประสบการณ์น้อยที่สุดคือ 1-5 ปีมีเพียง 1 คน ส่วน ประสบการณ์ในตำแหน่งหัวหน้าหรือผู้ปวยอยู่ระหว่าง 1-5 ปี กับ 6-10 ปี เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 33.0 และ 29.4 ตามลำดับ ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งมากกว่า 20 ปี มีเพียง ร้อยละ 5.1 หัวหน้าหรือผู้ปวยที่เคยได้รับการอบรมด้านการบริหารมีร้อยละ 54.6 และที่ไม่เคย อบรมมีร้อยละ 45.4

ศูนย์วิทยะทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน เสนอในตาราง 8-10
 ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามระดับการรับรู้สัมพันธภาพใน
 การร่วมกันทำงานกับแพทย์ และกับบุคลากรอื่น ๆ

ระดับการรับรู้สัมพันธภาพ ในการร่วมกันทำงาน	กับแพทย์		กับบุคลากรอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูงสุด	7	3.6	9	4.7
สูง	89	45.9	102	52.6
ปานกลาง	94	48.4	80	41.2
ต่ำ	4	2.1	3	1.5
ต่ำมาก	0	0	0	0
รวม	194	100.0	194	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 48.4 รับรู้
 สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ในระดับปานกลาง รองลงมาคือร้อยละ 45.9 อยู่ใน
 ระดับสูง จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.1 รับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ในระดับ
 ต่ำ

ส่วนการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ นั้น หัวหน้าหอผู้ป่วย
 จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 52.6 รับรู้สัมพันธภาพในการร่วมทำงานอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ
 ร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับปานกลาง และ จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.5 รับรู้สัมพันธภาพใน
 การร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ในระดับต่ำ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนน การรับรู้สัมพันธภาพในการ
ร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวม

การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน กับแพทย์	$\bar{x}$	S.D	ระดับ
การร่วมรับรู้เป้าหมาย (คะแนนเต็ม 50)	36.86	5.68	สูง
การยอมรับสิทธิในการตัดสินใจ (คะแนนเต็ม 40)	29.67	3.97	สูง
การแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูล (คะแนนเต็ม 45)	30.02	5.91	ปานกลาง
บรรยากาศการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 60)	41.42	6.59	ปานกลาง
รวม (คะแนนเต็ม 195)	137.97	18.35	สูง

จากตารางที่ 9 แสดงว่า การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้า
หอผู้ป่วยในด้านการร่วมรับรู้เป้าหมาย และ ด้านการยอมรับสิทธิในการตัดสินใจอยู่ในระดับสูง
คือค่าเฉลี่ย 36.86 และ 29.67 ตามลำดับ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูล และด้าน
บรรยากาศการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง คือค่าเฉลี่ย 30.02 และ 41.42 ตามลำดับ
การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์โดยรวมอยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ย 137.97

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนน การรับรู้สัมพันธภาพในการ
ร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกเป็นรายด้าน และ
โดยรวม

การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน กับบุคลากรอื่น ๆ	$\bar{x}$	S.D	ระดับ
การยอมรับสิทธิในการตัดสินใจ (คะแนนเต็ม 25)	17.79	2.89	สูง
การแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูล (คะแนนเต็ม 25)	17.99	3.04	สูง
บรรยากาศการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 60)	43.93	5.96	สูง
การร่วมรับรู้เป้าหมาย (คะแนนเต็ม 30)	20.43	3.89	ปานกลาง
รวม (คะแนนเต็ม 140)	100.14	13.63	สูง

จากตารางที่ 10 แสดงว่า การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ
ของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านการยอมรับสิทธิในการตัดสินใจ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูล
และ ด้านบรรยากาศการสื่อสารอยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ย 17.79, 17.99 และ 43.93
ตามลำดับ ส่วนด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง คือค่าเฉลี่ย 20.43 การรับรู้
สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ย 100.14

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 11-15

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของค่าเฉลี่ยของตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	$\bar{x}$	S.D	ระดับ
1. ประสบการณ์ในวิชาชีพ (ปี)	17.69	5.22	ไม่มีระดับ
2. ประสบการณ์ในตำแหน่ง (ปี)	9.37	6.15	ไม่มีระดับ
3. พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล (คะแนนเต็ม 160)	128.24	15.76	สูง
4. การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ (คะแนนเต็ม 95)	76.52	7.97	สูง
5. พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง (คะแนนเต็ม 180)	133.27	13.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยที่เป็นตัวอย่างประชากรมีประสบการณ์ในวิชาชีพเฉลี่ย 17.69 ปี มีประสบการณ์ในตำแหน่งเฉลี่ย 9.37 ปี มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล และการรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ อยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ย 128.24 และ 76.52 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งอยู่ในระดับปานกลาง คือค่าเฉลี่ย 133.27

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สัมพันธภาพในการ
ร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามระดับการศึกษา
ประสบการณ์วิชาชีพ ประสบการณ์ในตำแหน่ง

ตัวแปรพยากรณ์	การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์			
	$\bar{x}$	S.D	F	ระดับ
1. ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี (n=50)	138.40	17.48	.165	สูง
ปริญญาตรี (n=138)	138.00	18.67		สูง
สูงกว่าปริญญาตรี (n=6)	133.83	20.87		ปานกลาง
รวม 194	137.97	18.35		สูง
2. ประสบการณ์ในวิชาชีพ				
1- 10 ปี (n=19)	135.84	15.18	.557	ปานกลาง
11-15 ปี (n=42)	135.29	17.00		ปานกลาง
16-20 ปี (n=84)	139.14	21.16		สูง
มากกว่า 20 ปี (n=49)	139.10	15.33		สูง
รวม 194	137.97	18.35	สูง	
3. ประสบการณ์ในตำแหน่ง				
1-5 ปี (n=64)	134.63	14.38	1.44	ปานกลาง
6-10 ปี (n=57)	139.61	23.24		สูง
11-15 ปี (n=43)	142.33	18.97		สูง
16-20 ปี (n=20)	137.00	13.86		สูง
มากกว่า 20 ปี (n=10)	133.30	10.75	ปานกลาง	
รวม 194	137.97	18.35	สูง	

จากตารางที่ 12 แสดงว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และต่ำกว่า ปริญญาตรีมีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับสูง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ในเรื่องเดียวกันในระดับปานกลาง และ การรับรู้ สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพ 1- 15 ปี มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกัน ทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพมากกว่า 15 ปี มีการรับรู้ในเรื่องเดียวกันในระดับสูง และ การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 1- 5 ปี และมากกว่า 20 ปี มีการรับรู้ สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ ในตำแหน่งมากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี มีการรับรู้ในเรื่องเดียวกันนี้ในระดับสูง และ การ รับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สัมพันธภาพในการ
ร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามระดับการศึกษา
ประสบการณ์วิชาชีพ ประสบการณ์ในตำแหน่ง

ตัวแปรพยากรณ์	การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ			
	$\bar{x}$	S.D	F	ระดับ
1. ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี (n=50)	99.24	13.76	.762	สูง
ปริญญาตรี (n=138)	100.20	13.54		สูง
สูงกว่าปริญญาตรี (n=6)	106.50	15.29		สูง
รวม 194	100.14	13.63		สูง
2. ประสบการณ์ในวิชาชีพ				
1- 10 ปี (n=19)	98.89	14.05	.202	สูง
11-15 ปี (n=42)	100.33	13.91		สูง
16-20 ปี (n=84)	99.67	15.03		สูง
มากกว่า 20 ปี (n=49)	101.29	10.69		สูง
รวม 194	100.14	13.63		สูง
3. ประสบการณ์ในตำแหน่ง				
1-5 ปี (n=64)	99.34	13.19	.236	สูง
6-10 ปี (n=57)	101.44	15.43		สูง
11-15 ปี (n=43)	100.09	14.04		สูง
16-20 ปี (n=20)	100.15	9.83		สูง
มากกว่า 20 ปี (n=10)	98.10	11.78		สูง
รวม 194	100.14	13.63		สูง

จากตารางที่ 13 แสดงว่า การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่จำแนกตามระดับการศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับสูง และ การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่จำแนกตามประสบการณ์ในวิชาชีพทุกกลุ่มอยู่ในระดับสูง และ การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งทุกกลุ่มอยู่ในระดับสูง และ การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกตาม การอบรมด้านการบริหาร พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล และ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ

ตัวแปรพยากรณ์	การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์			
	$\bar{X}$	S.D	t	ระดับ
1. การอบรมด้านการบริหาร				
เคยอบรม (n=106)	136.47	16.69	-1.25	ปานกลาง
ไม่เคยอบรม (n=88)	139.78	20.13		สูง
รวม 194	137.97	18.35		สูง
2. พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง				
สูง (n=102)	143.49	19.23	4.69**	สูง
ปานกลาง (n=92)	131.86	15.23		ปานกลาง
รวม 194	137.97	18.35		สูง
3. พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล				
สูง (n=148)	141.80	17.83	5.61**	สูง
ปานกลาง (n=46)	125.65	14.22		ปานกลาง
รวม 194	137.97	18.35		สูง
4. การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ				
สูง (n=148)	141.06	18.22	4.40**	สูง
ปานกลาง (n=46)	128.04	15.10		ปานกลาง
รวม 194	137.97	18.35		สูง

** p < .01

จากตารางที่ 14 แสดงว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยที่เคยอบรมด้านการบริหารมีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ในระดับปานกลาง และหัวหน้าหอผู้ป่วยที่ไม่เคยอบรมด้านการบริหารมีการรับรู้ในเรื่องเดียวกันนี้ในระดับสูง และ การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่เคยอบรม และไม่เคยอบรมด้านการบริหาร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจ โดยตำแหน่งอยู่ในระดับสูง มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับสูง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งอยู่ในระดับปานกลาง มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง และ หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งในระดับต่างกัน มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูง มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับสูง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน และ หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคลในระดับต่างกัน มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพอยู่ในระดับสูง มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับสูง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน และ หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพในระดับต่างกัน มีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกตาม การอบรมด้านการบริหาร ทัศนคติกรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง ทัศนคติกรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล และ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ

ตัวแปรพยากรณ์		การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ			
		$\bar{X}$	S.D	F	ระดับ
1. การอบรมด้านการบริหาร					
เคยอบรม	(n=106)	99.67	12.98	-0.53	สูง
ไม่เคยอบรม	(n=88)	100.72	14.41		สูง
รวม	194	100.14	13.63		สูง
2. ทัศนคติกรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง					
สูง	(n=102)	103.64	13.32	3.90**	สูง
ปานกลาง	(n=92)	96.27	12.96		ปานกลาง
รวม	194	100.14	13.63		สูง
3. ทัศนคติกรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล					
สูง	(n=148)	102.74	13.28	5.04**	สูง
ปานกลาง	(n=46)	91.80	11.28		ปานกลาง
รวม	194	100.14	13.63		สูง
4. การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ					
สูง	(n=148)	102.52	13.38	4.58**	สูง
ปานกลาง	(n=46)	92.50	11.54		ปานกลาง
รวม	194	100.14	13.63		สูง

** p < .01

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และ ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และ ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ (n=194)

ตัวแปร	CRD	CRP	ED	TPRO	TPOS	TAD	POSP	PERP	PCOH
CRD	1.00								
CRP	.62**	1.00							
ED	-.03	.06	1.00						
TPRO	.02	.02	-.39**	1.00					
TPOS	.05	-.03	-.22**	.77**	1.00				
TAD	-.09	-.04	.00	.25**	.28**	1.00			
POSP	.42**	.41**	.07	.03	.03	.08	1.00		
PERP	.42**	.40**	.14*	-.01	-.01	.13*	.76**	1.00	
PCOH	.43**	.43**	-.01	.06	.01	.01	.47**	.45**	1.00

* $p < .05$ ** $p < .01$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 16 แสดงว่า การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ (CRD) ของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับตัวแปรพยากรณ์ 3 ตัว คือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ (PCOH) พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง (POSP) และ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล (PERP) ($r = .43, .42$ และ $.42$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง และมีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูง จะมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ในระดับสูงขึ้นด้วย

การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ (CRP) ของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับตัวพยากรณ์ 3 ตัว คือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ (PCOH) พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง (POSP) และ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล (PERP) ($r = .42, .41$ และ $.40$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ มีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง และมีพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูง จะมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ในระดับสูงขึ้นด้วย

ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในวิชาชีพ ประสบการณ์ในตำแหน่ง และ การอบรมด้านการบริหาร ไม่มีข้อมูลสนับสนุนว่ามีความสัมพันธ์กับการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน ทั้งกับแพทย์ และกับบุคลากรอื่น ๆ

ตอนที่ 5 กลุ่มตัวพยากรณ์ และสมการพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน
เสนอในตารางที่ 17-20

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้า
สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และ การทดสอบความมีนัยสำคัญ
ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์การรับรู้
สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วย

รหัส	ตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
PCOH	การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ	.4335	.1879	.1879	44.4256**
POSP	พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง	.4998	.2498	.0619	31.7948**

** $p < .01$

จากตารางที่ 17 แสดงว่า การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพสามารถพยากรณ์
การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) = .1879 นั่นคือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกัน
ภายในกลุ่มวิชาชีพสามารถพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอ
ผู้ป่วยได้ร้อยละ 18.79

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งเข้าไป ได้ค่าสัมประสิทธิ์
การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้น .2498 นั่นคือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ กับ
พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งสามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำ
งานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ร้อยละ 24.98

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และ คะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ แสดงสมการถดถอยบุคคลที่ใช้พยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วย

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E _b	t
PCOH	การรับรู้ต่อความขัดแย้งกันภายในกลุ่มวิชาชีพ	.3011	.6932	.1635	4.24**
POSP	พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง	.2818	.3712	.0935	3.969**

$$R = .4998$$

$$S.E_{est} = 15.9791$$

$$R^2 = .2498$$

$$a = 35.4805$$

$$\text{Overall } F = 31.7948^{**}$$

** $p < .01$

จากตารางที่ 18 แสดงว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บุคคลระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวกับตัวแปรเกณฑ์ (R) มีค่า = .4998 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์เพียงตัวเดียว (จากค่า R ในตารางที่ 17) แสดงว่า ตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวร่วมกันอธิบายการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วย ได้ร้อยละ 24.98

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า B สูงสุดคือ การรับรู้ต่อความขัดแย้งกันภายในกลุ่มวิชาชีพ (B = .3011) รองลงมา คือ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง (B = .2818) แสดงถึงความสามารถของตัวแปรทั้งสองตัวที่อธิบายการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยมากน้อยตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) นำมาสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}' = 35.4805 + .6932 \text{ PCOH} + .3712 \text{ POSP}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}' = .3011 Z_{\text{PCOH}} + .2818 Z_{\text{POSP}}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และ การทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วย

รหัส	ตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
PCOH	การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ	.4277	.1829	.1829	42.9856**
POSP	พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง	.4901	.2402	.0573	30.1873**

** $p < .01$

จากตารางที่ 19 แสดงว่า การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพสามารถพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) = .1829 นั่นคือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพสามารถพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ร้อยละ 18.29

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์คือ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งเข้าไป ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .2402 นั่นคือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ กับ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งสามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ร้อยละ 24.02

ตารางที่ 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และ คะแนนมาตรฐาน (B) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และ แสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วย

รหัส	ตัวพยากรณ์	B	b	S.E _b	t
PCOH	การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ	.3003	.5134	.1222	4.203**
POSP	พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง	.2711	.2651	.0699	3.794**

$$R = .4901$$

$$S.E_{est} = 11.9392$$

$$R^2 = .2402$$

$$a = 25.5426$$

$$\text{Overall } F = 30.1873^{**}$$

** $p < .01$

จากตารางที่ 20 แสดงว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวกับตัวแปรเกณฑ์ (R) มีค่า = .4901 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์เพียงตัวเดียว (จากค่า R ในตารางที่ 19) แสดงว่า ตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวร่วมกันอธิบายการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วย ได้ร้อยละ 24.02

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า B สูงสุดคือ การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อกันภายในกลุ่มวิชาชีพ (B = .3003) รองลงมา คือ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง (B = .2711) แสดงถึงความสามารถของตัวแปรทั้งสองตัวที่อธิบายการรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วยมากน้อยตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) นำ

มาสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้า
หอผู้ป่วยได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 25.5426 + .5134 \text{ PCOH} + .2651 \text{ POSP}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .3003 Z_{\text{PCOH}} + .2711 Z_{\text{POSP}}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย